

DECIZIE nr. 659 din 17 mai 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 alin. (2), art. 40 alin. (2) lit. a) și [art. 41 din Legea nr. 53/2003](#) - Codul muncii

EMITENT · CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Publicat în **MONITORUL OFICIAL nr. 532 din 28 iulie 2011**

Data intrării în vigoare 28-07-2011

Prezenta formă este valabilă începând cu data de 28-07-2011 până la data de 09-07-2019

Augustin Zegrean - președinte
Aspazia Cojocaru - judecător
Acsinte Gaspar - judecător
Petre Lăzăroiu - judecător
Mircea Ștefan Minea - judecător
Iulia Antoanella Motoc - judecător
Ion Predescu - judecător
Puskas Valentin Zoltan - judecător
Tudorel Toader - judecător
Patricia Marilena Ionea - magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.
Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 alin. (2), art. 40 alin. (2) lit. a) și [art. 41 din Legea nr. 53/2003](#) - Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială "Allianz Pensii Private" - S.A. din București în Dosarul nr. 5.124/110/2008 al Curții de Apel Bacău - Secția civilă, cauze minore, familie, conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, considerând că prevederile de lege criticate nu aduc atingere textelor constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 2 august 2010, pronunțată în Dosarul nr. 5.124/110/2008, Curtea de Apel Bacău - Secția civilă, cauze minore, familie, conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 alin. (2), art. 40 alin. (2) lit. a) și [art. 41 din Legea nr. 53/2003](#) - Codul muncii.

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială "Allianz Pensii Private" - S.A. din București cu prilejul soluționării recursului formulat împotriva Sentinței civile nr. 1.386/D/ 19 octombrie 2009, pronunțată de Tribunalul Bacău în Dosarul nr. 5.124/110/2008.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că prevederile de lege criticate îi dezavantajează pe angajatori, întrucât instituie în sarcina acestora obligația de a informa salariații asupra condițiilor de muncă și asupra elementelor care privesc desfășurarea relațiilor de muncă, obligație a cărei îndeplinire, în condițiile actuale când mijloacele de comunicare sunt diverse, este greu de dovedit. Astfel, sub protecția acestor texte de lege, angajatul, printr-un comportament abuziv și indisciplinat, își permite să încalce atribuțiile de serviciu.

Curtea de Apel Bacău - Secția civilă, cauze minore, familie, conflicte de muncă și asigurări sociale consideră că textele de lege criticate sunt constituționale.

În conformitate cu dispozițiile [art. 30 alin. \(1\) din Legea nr. 47/1992](#), încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului,

Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt conforme cu dispozițiile Constituției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele de vedere solicitate cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și [Legea nr. 47/1992](#), reține următoarele: Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale [art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992](#), să soluționeze excepția de neconstituționalitate. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 39 alin. (2), art. 40 alin. (2) lit. a) și [art. 41 din Legea nr. 53/2003](#) - Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 5 februarie 2003, dispoziții potrivit cărora:

- Art. 39 alin. (2): "Salariatului îi revin, în principal, următoarele obligații:

a) obligația de a realiza norma de muncă sau, după caz, de a îndeplini atribuțiile ce îi revin conform fișei postului;

b) obligația de a respecta disciplina muncii;

c) obligația de a respecta prevederile cuprinse în regulamentul intern, în contractul colectiv de muncă aplicabil, precum și în contractul individual de muncă;

d) obligația de fidelitate față de angajator în executarea atribuțiilor de serviciu;

e) obligația de a respecta măsurile de securitate și sănătate a muncii în unitate;

f) obligația de a respecta secretul de serviciu.";

Curtea constată că, ulterior sesizării, art. 39 alin. (2) a fost completat prin [art. I pct. 17 din Legea nr. 40/2011](#) pentru modificarea și completarea [Legii nr. 53/2003](#) - Codul muncii, cu lit. g), potrivit căreia se arată că salariatul are "alte obligații prevăzute de lege sau de contractele colective de muncă aplicabile". Aceste dispoziții nu modifică însă soluția legislativă criticată.

- Art. 40 alin. (2) lit. a): "(2) Angajatorului îi revin, în principal, următoarele obligații:

a) să informeze salariații asupra condițiilor de muncă și asupra elementelor care privesc desfășurarea relațiilor de muncă;"

- Art. 41: "(1) Contractul individual de muncă poate fi modificat numai prin acordul părților.

(2) Cu titlu de excepție, modificarea unilaterală a contractului individual de muncă este posibilă numai în cazurile și în condițiile prevăzute de prezentul cod.

(3) Modificarea contractului individual de muncă se referă la oricare dintre următoarele elemente:

a) durata contractului;

b) locul muncii;

- c) felul muncii;
- d) condițiile de muncă;
- e) salariul;
- f) timpul de muncă și timpul de odihnă."

În opinia autorului excepției, aceste texte de lege sunt contrare art. 16 și 21 din Constituție referitoare la egalitatea în drepturi, respectiv accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că la încheierea contractului individual de muncă obligația de informare ce revine angajatorului cu privire la clauzele esențiale ale contractului se asigură prin însăși încheierea în formă scrisă a contractului, potrivit art. 17 din Codul muncii. Spre deosebire de această situație, textele de lege criticate nu precizează forma în care angajatorul trebuie să îndeplinească obligația sa de informare pe parcursul desfășurării contractului de muncă. Astfel, angajatorul are posibilitatea de a hotărî unilateral sau în acord cu angajații, cu prilejul negocierii contractului colectiv de muncă, asupra modalității în care îi va informa pe aceștia din urmă cu privire la condițiile de muncă și la elementele care privesc desfășurarea relațiilor de muncă, asigurându-se că poate proba ulterior executarea obligației. Așadar, ceea ce poate aduce atingere drepturilor angajatorului nu este conținutul textelor de lege criticate, ci propria lipsă de diligență a acestuia.

În ceea ce privește modificarea clauzelor contractului individual de muncă, la care se referă art. 41 din Codul muncii, aceasta se face numai printr-un act adițional, cu respectarea obligației ad validitatem privind forma scrisă a contractului individual de muncă. În aceste condiții, problema imposibilității dovedirii în justiție apare ca lipsită de justificare.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al [art. 29 din Legea nr. 47/1992](#),

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 alin. (2), art. 40 alin. (2) lit. a) și [art. 41 din Legea nr. 53/2003](#) - Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială "Allianz Pensii Private" - S.A. din București în Dosarul nr. 5.124/110/2008 al Curții de Apel Bacău - Secția civilă, cauze minore, familie, conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 mai 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Patricia Marilena Ionea
